

Aan de hand van praktijkvoorbeelden schrijven drie dierenartsen over ziekten in de melkveehouderij. Dierenarts Toon Meesters uit Roosendaal, Jef Laureyns, verbonden aan de Universiteit Gent (en dierenarts te Merelbeke) en Jan Dijkhuizen, werkzaam bij de Graafschap dierenartsen te Vorden, wisselen elkaar af bij een beschrijving van ziektebeeld tot behandeling.

Kwetsuren aan poot van rund vaak moeilijk te onderhouden

Gapende wond

Een veehouder belde me op voor een gewond eerstekalfsdier. De vaars bloedde aan de binnenkant van de rechtersvoor-poot. Behalve wat opgedroogd bloed was weinig aan de voor-poot te zien. Ook de wond was niet direct zichtbaar.

Om het geheel beter te kunnen beoordelen, heb ik het bloed met watten afgeveegd. Zo zag ik dat er een wond was tussen de kogel en de kroonrand van de klauw van ongeveer zeven centimeter lengte aan de binnenkant van de rechtersvoor-poot.

Met behulp van water met ontsmettingsvloeistof heb ik de wond eerst grondig gereinigd. Om die goed te kunnen bekijken heb ik de wond vervolgens opengemaakt. De wond ging dwars door de huid en drong diep door in het onderhuidse weefsel. Pezen of peesscheden waren niet geraakt. Door het afwrijven begon de wond wel weer hevig te bloeden. Aan beide kanten van de wond was een bloedvat hevig aan het spuiten.

Nadat de wond was schoongemaakt, kon ik de twee bloedvaten afbinden en de wond extra reinigen met water en ontsmettingsmiddel. Daarbij bracht ik ook antibiotica in de wond en verdoofde ik de wondrand. De wond werd gehecht: de huid werd met afzonderlijke hechtingen weer aan elkaar gezet.

Na afloop van het hechten spoot ik antibioticumspray op de huid en de wond en plaatste daarover een verband. De vaars kreeg ook een antibioticum in de nek en werd nog zes dagen behandeld. Twee dagen later ging ik terug om het verband te verversen. De wond was toen flink gezwollen, maar de vaars had geen koorts en steunde goed op haar voorpoot.

De encyclopedie **wonden**

Wonden bij runderen zijn vaak het gevolg van uitstekende metalen voorwerpen. Een drinkbak, gebroken roosters, stalen bouten of bijvoorbeeld prikkeldraad zijn voorbeelden van plaatsen waar een dier zich aan kan verwonden.

Het is goed om preventief deze scherpe randen weg te werken of te verwijderen. Zo is de kans kleiner dat dieren zich kunnen verwonden.

Als een dier toch een kwetsuur oploopt, kan de ernst van de wond variëren. Als de huid niet echt afhangt, de wond niet open staat en er weinig tot geen bloed is te zien, kan de veehouder zelf actie ondernemen. De wond goed

schoonmaken en adequaat ontsmetten luidt de boodschap. Wanneer er echter sprake is van een gapende wond en een sterke bloeding, is het goed de hulp van de dierenarts in te roepen. In dat geval kan de wond beter gehecht worden, indien nodig met afbinden of dichtbranden van eventueel beschadigde bloedvaten.

Zeker aan de poten van runderen gaat het vaak om vuile, moeilijk te onderhouden en daardoor slecht te genezen wonden. Het is belangrijk om met veel zorg te werken en hygiënisch met dergelijke kwetsuren om te gaan. Het is zaak om het genezingsproces goed in de gaten te houden.

Het is beter om wonden bij dieren te voorkomen. Bijvoorbeeld bij de start van het weideseizoen in het voorjaar is het altijd nuttig om vol aandacht en voorzichtig aan de slag te gaan.

